

Shekeb is de stoerste van de drie. Wanneer de andere twee rusten, demonstreert hij hoelang hij op zijn handen kan lopen

Een rokend vuur na een koude, korte nac

REPORTAGE | MET DRIE JONGE AFGHANEN DOOR DE ARDENNEN

Trektocht zonder landmijnen

Dan ben je na een helse tocht van Afghanistan in België geraakt, sturen ze je op wandeltocht in de Ardennen. Minderjarige asielzoekers gaan er vanaf deze week weer uitwaaien, omdat het nodig is. 'Als je wandelt, heb je geen tijd om te piekeren.'

**WOUTER WOUSSEN
FOTO'S SÉBASTIEN
VAN MALLEGHEM**

Drie Afghaanse jongens lopen met identieke rugzakken en geleende bergschoenen langs de N99, een gewestweg in het zuidwesten van de provincie Namen. Een van hen loopt in de berm. Hij draagt een doosje eieren met twee handen voor zijn borst, alsof het een kostbaar cadeautje is. De andere twee lopen op de weg. Dat is minder lastig dan door het lange gras, maar gevaarlijker. Een volwassen man die achter hen aan loopt, wijst hen daarop. Ze luisteren gedwee, maar lopen een minuut later alweer op het asfalt.

De man die hen waarschuwt,

een van de twee die hen begeleiden op een meerdaagse tocht door de Ardennen, bedenkt dat zijn waarschuwing raar moet klinken voor jongens die zonder hun ouders clandestien van Afghanistan naar België zijn gereisd. Een van de drie is zonder drinken in de kofferbak van een auto vanuit Pakistan naar Iran gesmokkeld. Een ander is ontsnapt uit een gesloten centrum in Hongarije. De laatste wil niets over zijn reis zeggen.

Eieren

De jongen met de eieren heet Ewaz Gul. Hij zegt niet veel, maar wandelt gretig. In het opvangcentrum voor asielzoekers waar hij

verblijft, wordt er volgens hem te veel geslapen. Omdat hij vandaag 17 wordt, wil hij straks eieren klaarmaken voor de groep. Het is de eerste keer dat hij zijn verjaardag viert, want in Afghanistan is dat niet de gewoonte. Hij draagt de eieren in zijn hand, omdat hij ze niet in zijn rugzak durft te stoppen.

Shekeb is de stoerste van de drie. Wanneer de andere twee tijd nemen om te rusten, demonstreert hij hoelang hij op zijn handen kan lopen. Hij wil rechten studeren, of politieman worden, zoals zijn vader. Hij vertelt dat zijn vader moest onderduiken voor de Taliban. Sinds hijzelf daarna naar Europa is gevlucht, wonen zijn

FLEUR
CRÉATIF
EVENTS

fleuramour
crystal & flowers
Next generation

20-22
04/2018
VAL SAINT LAMBERT
SERAING (B)

INFO & TICKETS:
FLEURAMOUR.BE

nacht. 'De tochten zijn een soort time-out, vaak preventief.'

Voor wie clandestien door Europa trok, kan een Ardeense weg bedrieglijk veilig ogen.

moeder en broertje van zes alleen. Hij is bang dat zijn verhaal niet wordt geloofd en dat hij niet in België mag blijven. Door die stress verliest hij soms zijn zelfbeheersing. 'Dan is Shekeb weg en komt er een andere jongen in de plaats.'

Adil is de enige die al zeker is dat hij mag blijven. Hij is de oudste, maar lijkt de jongste. Binnenkort wordt hij achttien en gaat hij alleen wonen. Sigaretten rolt hij zelf, grapjes praat hij na alsof hij ze zelf heeft bedacht. Het liefste wil hij de hele tijd wandelen. Wanneer de groep pauzeert, gaat hij wat verderop roken, of alleen op verkenning. Thuis zit hij soms uren te piekeren. 'Als je wandelt, heb je daar geen tijd voor.'

De drie jongens wonen verspreid over Vlaanderen in de vluchtelingenopvang. Voor deze tocht hebben ze elkaar nooit ontmoet. Ze verstaan elkaar moeizaam. Shekbe's moedertaal is Turksmeens, maar hij spreekt ook Dari. Ewaz Gul spreekt geen Dari, maar wel Pasjtioe. Als Shekeb met Ewaz Gul wil praten, doet hij dat in het Nederlands, of via Adil, die

De eerste weet niet wat een kompas is. De tweede ziet op de kaart het verschil niet tussen een snelweg, een waterloop en de Frans-Belgische grens. De derde loopt aarzelend een richting uit

zowel Dari als Pasjtioe spreekt.

6.000 km ervaring

Hun tocht wordt gesteund en betaald door Fedasil, de instelling die asielzoekers opvangt in België. Vandaag worden er in ons land 1.201 niet-begeleide minderjarigen opgevangen. Wie jonger is dan 13, leeft in een pleeggezin. De anderen zitten in verschillende vormen van collectieve opvang. Volgens Hedwige De Biourge, bij Fedasil verantwoordelijk voor de minderjarigen, krijgen ze 'de meest aangepaste opvang die we kunnen bieden', maar verwend zijn ze niet. De jongeren leven zonder hun gezin in een vreemde omgeving, zijn hun land ontvlucht en hebben daarbij soms trauma's opgelopen. Hun toekomst is onzeker. Dat kan leiden tot problemen voor de jongeren of hun omgeving.

Een therapeutische wandeltocht kan helpen om assertiever te worden, minder te piekeren, de andere jongen in jezelf beter onder controle te houden. 'De tochten zijn een soort time-out, vaak preventief', zegt De Biourge, die

erkent dat het jammer is dat jongeren met wie het ogenschijnlijk goed gaat, niet mee kunnen. Dit jaar zal een honderdtal jongeren aan zo'n tocht deelnemen. De eerste vertrekken deze week. Vorig jaar waren het er 42, onder wie Ewaz Gul, Shekeb en Adil.

Dat 6.000 kilometer ervaring niet noodzakelijk een efficiënte padvinder maakt, blijkt al op de eerste ochtend, wanneer de drie na een koude, korte herfstnacht hun tent opvouwen. Het duurt minstens een uur eer alle bagage over de drie rugzakken is verdeeld. Wanneer ze hun weg zelf moeten zoeken op een geplastificeerde stafkaart, weet de eerste niet wat een kompas is. De tweede ziet op de kaart het verschil niet tussen een snelweg, een waterloop en de Frans-Belgische grens. De derde loopt aarzelend een richting uit en hoopt aan de blik van een begeleider te zien of het de juiste is.

Vlaamse gaai

Voor Simon Dessin, een van de begeleiders van Nature, dat de tochten organiseert, maakt het niet uit of ze de uitgestippelde

route exact volgen. Het belangrijkste is dat ze er raken op eigen kracht. Dessin noemt het nut van de tochten 'moeilijk meetbaar, maar onmiskenbaar'. Je bent even uit de gezagsstructuur die een opvangcentrum is. Je beslist zelf wanneer en wat je eet. Je krijgt problemen voorgeschoteld waar je meer vat op hebt dan op je asielprocedure. Dat werkt soms zo goed dat ze ertegen optien om terug naar de opvang te gaan.

Terwijl de drie dapper de verkeerde kant op stappen, kraast in de verte onopgemerkt een Vlaamse gaai. Op een heuvelrug, met uitzicht op een meanderend zijriviertje van de Maas, zegt Adil: 'In Afghanistan zijn de bergen veel mooier, maar je kunt er niet gaan wandelen, want dat is veel te gevaarlijk. Je kunt ontvoerd worden, beschoten, of op een landmijn trappen.'

Adil is vandaag meerderjarig en woont alleen. Van de twee anderen heeft de ene intussen een positieve beslissing gekregen, de andere een negatieve. Hij kan nog in beroep gaan en blijft in de opvang tot hij achttien is.

Start je carrière met ervaring! www.emsbrussel.be/postgraduaat

Afgestudeerd als bachelor of master? Op zoek naar een bijkomende opleiding die je klaarstoomt voor het bedrijfsleven? Dan zijn de éénjarige gespecialiseerde postgraduate dagprogramma's van de EHSAL Management School (EMS) zeker iets voor jou.

- Postgraduaat Finance en securities
- Postgraduaat Marketingmanagement
- Postgraduaat Digitale marketing en communicatie
- Postgraduaat Humanresourcesmanagement

dS De
Standaard

Een samenwerking tussen

KU LEUVEN

od'na